

Enganxat al terreny

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 27.11.08

Als dos anys, el president va fer diumenge, en aquest diari, balanç i diagnòstic de situació. I els entrevistadors no es van limitar al jardí polític català (Estatut, finançament-) sinó que el van fer parlar de la crisi econòmica mundial o l'ERO de Nissan. No és que l'Estatut i el finançament no siguin clau, sinó que hi ha altres conflictes que preocupen més els catalans. És cert que Montilla està entonat per la reordenació d'ERC que fa Puigcercós --compte amb les seves dues conferències a Barcelona i Madrid--, i per la reafirmació de Saura a ICV. Avui és clar que PSC, ERC i ICV són molt diferents però que governen amb una certa coherència, no inferior a la de la gran coalició de Merkel, o a la d'Àustria, a punt de reeditar-se. Però l'aspecte principal de l'entrevista és que traspua sentit comú per tot arreu i coneixement a fons dels assumptes. Veiem-ne cinc exemples.

Primer. Montilla no és pessimista. Catalunya està més forta que en altres crisis (taxa d'activitat alta, millor base industrial) i la inversió pública serà, entre Generalitat i Estat, de gairebé 11.000 milions l'any 2009.

Segon. No ven solucions fàcils. No s'ha tocat fons i el 2009 serà pitjor. Vivim la primera crisi de l'economia globalitzada i els governs --tots-- temptegen solucions sense receptes segures. Confirmació: ahir vam conèixer un nou pla que garanteix 306.000 milions d'actius tòxics del Citigroup, el segon banc americà, que ha perdut el 90 per cent del seu valor en un any.

Tercer. Calibrar les empreses --i multinacionals-- és essencial. Creu que els sindicats són madurs i saben que l'excés de conflictivitat fa fugir les inversions. I diu que l'ERO de Nissan és inacceptable però que una empresa que només ven la meitat dels cotxes que produeix té problemes. És la dura realitat i és valent admetre-ho.

Quart. Sobre la seva obra de govern, mostra orgull per l'augment del 232 per cent de serveis socials, pel desplegament total dels Mossos i per Barcelona com a capital euromediterrània. Però s'equivoca a l'exalçar l'obra en infraestructures. S'hi ha fet alguna cosa, i espero que es faci més, però hi ha un retard excessiu i perjudicial. Aquí el tripartit patina.

Cinquè. Montilla ho diu tot a l'afirmar que el Govern té "lleialtat institucional, que costa veure concretada". I que els diputats del PSC es deuen a Catalunya i a la disciplina del PSC. ¿Es pot dir més clar? Però amb això s'ha de viure. Tret que es cregui en Lourdes.

I, citant Tarradellas, admet que "un Govern contra el qual no es manifesta ningú no pinta res". I que es van equivocar amb The Economist. Montilla està enganxat al terreny i no exhibeix èpica. En els temps que corren és el millor.